

престане да върши онова, което води към пропастта. Ако не престане да върши това нѣщо, той е осъденъ да изгуби живота си. Може ли следъ това да се нарече уменъ човѣкъ онзи, който не мисли право и изгубва живота си?

„Той е речениятъ отъ пророка Исаия.“ — Кой е той? — Две предположения могатъ да се направятъ: или че речениятъ отъ пророка Исаия е Иоанъ Кръстителъ, или че е Христосъ. Външно погледнато на въпроса, може да се говори, че речениятъ е или Иоанъ Кръстителъ, или Христосъ, но вътрешно погледнато, не може да се говори така. Защо? — Защото учението на Иоанъ Кръстителъ и това на Христа коренно се различаватъ едно отъ друго. Методитѣ имъ сж свършено различни. Иоанъ кръщаваше съ вода, а Христосъ — съ огънь. Когато дохождаше нѣкой при Иоана, той му казваше: Понеже не си достатъчно измийте, т. е. не си кръстенъ, както трѣбва, ще се кръстишъ отъ мене съ вода. Който иде следъ мене, той ще те кръсти съ огънь. Добро нѣщо е да се измие човѣкъ съ вода, но когато болниятъ се измие съ вода, а болестта му остане въ него, измийте ли е той, както трѣбва? Когато великиятъ животъ влѣзе въ насъ и внесе въ душитѣ ни радостъ и веселие, това значи, че сме минали презъ животворната вода, кръстили сме се въ нея и сме оживѣли.

Това е новото разбиране, което всѣки човѣкъ трѣбва да има. Който има това разбиране, той е уменъ човѣкъ, той разбира Божиитѣ пѣтища. Не е въпросъ, какво човѣчеството знае. Каквото цѣлото човѣчество знае, това и отдѣлниятъ човѣкъ знае. Човѣчеството съдържа всички възможности на отдѣлния човѣкъ, но той трѣбва да работи, да даде възможностъ на всичко, което е вложено въ него, да се прояви, и тогава да познае себе си, да познае и цѣлото човѣчество. Ябълчната семка прилича ли на ябълката? — Не прилича. Обаче, за да видите, че отъ тази семка, именно, излиза ябълката, трѣбва да посадите семката въ земята, да израсте отъ нея дърво, да даде плодъ. Тогава ще разберете, че ябълката е произлѣзла отъ семката. Семката е съдържала въ себе си всички възможности, за да се развие отъ нея ябълка. Семката съдържа въ себе си онази динамическа сила, отъ която може да произлѣзе ябълката. За да стане това, семката трѣбва да се постави при условия да се прояви скритата динамическа сила. Въ това отношението човѣкъ представя семка, която съдържа въ себе си разумността, която чака благоприятни условия да се про-